

Spis treści

Wprowadzenie	7
<i>Homo religiosus</i> , czyli „pragnienie cudu”. Z <i>Ziemią Ulro</i> w rękę	15

Część I. Myśli i słowa

Miłosz – gnostyk?	35
Język młodzieńczego Weltschmerzu. Wokół „gnostyckiego doświadczenia egzystencji”	35
Poezja jako rodzaj wyobraźni religijnej. Tematy gnostyckie w dojrzałej twórczości Miłosza	53
Miłosz – klasyk?	70
„Poezja umysłu”, czyli „wiara filozoficzna”	70
„Hymniczność przeciw śmierci”, czyli „myślące ciało”	82
Miłosz – realista?	88
<i>Spór z klasycyzmem</i> . O hierarchizujących zaletach formy	88
„żeby nie widzieć oczu zapatrzonych w nic”. <i>Gucio zaczarowany</i> jako traktat o istnieniu	106
Miłosz – antymodernista?	119
Głos Miłosza w sporze o „niezrozumiałstwo” jako ponowiony wybór tradycji. Wokół nieujawnionych intertekstów szkiców <i>Przeciw poezji niezrozumiałej</i> i <i>Postscriptum</i>	119
Intertekst nieuwzględniony	137

Część II. Prologi i dialogi

Prolog: Poezja jako doświadczenie wewnętrzne. Aleksander Wat o „epifanii naturalnego” ..	145
Dialog: Jaśniejsze świedldo. Miłosz czyta Wata	180
Prolog: „Harmonia to wykrystalizowana wieczność”. Osip Mandelsztam o fenomenologii słowa poetyckiego	204
„Rozum geologiczny”, czyli ku architektonice słowa	204
„Muzyka zmartwychwstania”, czyli ku „wewnętrznemu obrazowi słowa”	229
Dialog: Czesław Miłosz i Osip Mandelsztam o słowie i kulturze. Spotkania oraz rozejścia	234
Zakończenie	259
Nota bibliograficzna	263
Bibliografia	265
Indeks osób	273
“In Order not to See Eyes that Are Set on Nothing”. About Czesław Miłosz’s Works. Summary	279